

Hevonen halutaan työllistämistalkoisiin

Jyväskylän kaupungin työntekijöiden virkistyspaikkana aiemmin toiminneesta Kõnkkölästä halutaan rakentaa green care -toimintaympäristö. Tilalla ryhdytään hyödyntämään luontoa muun muassa nuorten työ kuntoutuksessa.

— Green care -toiminnan hyödyt ovat hyvin selvillä, eli miten paljon tällainen luonnosta tuleva hyvinvointi kuntouttaa ja voimaannuttaa, Nuoren Taidetö-pajan valmentaja **Tiina Mäenpää-Korhonen** kertoo.

Kuntoutuksen lisäksi nuoret voisivat kiertää tilalla työkokemuksia ja kokeilla, josko oma ammatti löytyisi luontoalalta. Jos rahoitus järjestyy, työkokelupaikkoja saataisiin vuosittain lähes 40 nuorelle.

Lisäksi Kõnkkölässä voisi sijoittaa opiskeluihin kuuluvia harjoittelijoita. Sitra päättää työpaikkojen rahoittamisesta vuoden loppuun mennessä. Myös Jyväskylän kaupungin päätöstä Kõnkkölän tiloista odotetaan edelleen.

Kevääksi on suunnitteilla kaksi työpaikkaa. Toisessa nuoret pääsevät kunnostamaan tilaa, toinen keskittyy yrittäjyyteen.

Työpaikannuorien lisäksi Kõnkkölän tilalle olisivat tervetulleita oppimaan päiväkotilapsia ja vanhuksia.

Suomalainen mykkäelokuva Pietarissa

Ohjaaja Juho Kuosmasen mykkäelokuva Romu-Mattila ja kaunis nainen esitettiin tiistaina Pietarissa. Elokuvalle olisi kysyntää laajemmin muun muassa Roomassa, mutta turneeta hankaloittaa esityksen kalleus.

— Pietarin matka olisi jäänyt tekemättä ilman Suomen elokuvasaatiötä tukea, myöntää Juho Kuosmanen.

— Elokuvan esittämisen kulu ovat yleensä pelkät puitteet. Mutta meidän tapauksessa pitää maksaa orkesterin, foley-artistin ja koneenkäyttäjän matkat ja majoitukset. Se tulee helposti niin kalliiksi, että monella elokuvafestivaalilla ei ole siihen varaa.

Venäjän keikka on ollut osa suomalaisen elokuvan viikkoa, jonka on järjestänyt Suomen konsulaatti Pietarissa. Esityspaikkana on Pietarin vanhin elokuvateatteri.

Kotimaassa Kuosmasen lyhytelokuva onkin nähty useimmiten kamarimusiikkifestivaaleilla.

Lisäksi näytöksiä on ollut Vantaalla, Tampereella, Sodankylän kansainvälisillä elokuvafestivaaleilla, Ahvenanmaalla sekä ruusu esitystä Helsingissä.

Romu-Mattilan esitystekniikka on melko ainutlaatuinen. Filmiä pyöritetään vanhalla projektorilla, ja yleisölle esityksen äänet tuotetaan livenä eli orkesterin ja äänisuunnittelijan voimin.

Uutiset on lainattu Yle Uutisista
Lisää uutisia www.yle.fi

Yhteiskunta

Inkeriläissyntyinen Unelma Konkka (1921–2011) toimi 20 vuotta tutkijana Petroskoissa Tiedeakatemian kielen, kirjallisuuden ja historian instituutissa. Hänen ja muiden tutkijoiden keräämiä satuja, itkuvirsiä ja runolauluja siirretään nyt sähköiseen muotoon. Kuva: Kielen, kirjallisuuden ja historian tutkimuslaitos.

Laulujen kontti sähköiseen muotoon

Kansanrunous

Kielen, kirjallisuuden ja historian instituutti siirtää digitaaliseen muotoon itämerensuomalaisten kokoelman kansanrunousaineistoa. Tarkoituksena on säilyttää vanhat käsinkirjoitetut kansanrunouskokoelmat.

Laulujen kontti, joka sisältää kansanviisauden aarteita, saa uuden elämän. Nyt Venäjän tiedeakatemian Karjalan tiedekeskuksen kielen, kirjallisuuden ja historian instituutin sekä tiedearkiston työntekijöiden voimin itämerensuomalainen kokoelma siirretään digitaaliseen muotoon. Se auttaa säilyttämään harvaa aineistoa sekä myös helpottamaan tutkijoiden työtä.

Uuden hakujärjestelmän avulla voi löytää nopeasti tarvittavaa aineistoa valitun alueen, esittäjän tai lajin mukaisesti. Joissakin tapauksissa on mahdollista jopa verrata käsikirjoitus tietyn lajin äänitteeseen.

Sellainen toiminta on tullut mahdolliseksi hankkeen ansios-
ta, jonka tukee Venäjän humanis-

tinen säätiö. Hanke on tarkoitettu kolmeksi vuodeksi. Kielen, kirjallisuuden ja historian instituutin sekä tiedearkiston työntekijät toteuttavat sitä.

Itämerensuomalainen kansanrunous on herättänyt tutkijoiden sekä sen monien ihailijoiden huomiota jo muutaman vuosisadan ajan. Varhaisimmat käsikirjoitukset tekivät Suomen tutkijat. Niitä säilytetään pääosin Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkistossa.

Karjalan tiedekeskuksen arkistoon on koottu Venäjän suurin kokoelma, joka koostuu itämerensuomalaisen kansanrunouden teosten ainutlaatuisista käsikirjoituksista. Ne ovat karjalaisten, vepsäläisten, inkeriläisten, muun muassa Tihvinän ja Tverin karjalaisten kansanrunouden käsikirjoituksia.

Ensimmäiset käsikirjoitukset ovat peräisin 1930-luvulta ja kattavat itämerensuomalaisten kansojen asuinalueen Karjalassa sekä Leningradin alueella. Nykyään tämä kokoelma on ainoa Venäjällä, siihen kuuluu erilaisia kansanrunouden ja kansantieteen aineistoa sekä kieliaineistoa.

Yhteensä kokoelmassa on 173 kappaletta. Arkisto sisältää viankarjalaisten eepisten laulujen eli runojen ainutlaatuista aineistoa. Runoista tuli maailmankuuluisan Kalevala-eepoksen pohja.

Sen lisäksi Karjalan eteläosan eepistä aineistoa on koottu hy-

vin edustavassa määrin. Se oli ensimmäisten kerääjien suurta ansiota, muun muassa **Viktor Jevsejevin**, joka kauan tutki tätä aluetta suunnitelmallisesti.

Arkistossa on myös säilytetään eepisiä lauluja, jotka kerättiin inkerinsuomalaisten ja inkeröisten keskuudesta. Sellaista aineistoa on nykyään olemassa vain ulkomaila, muun muassa Suomen ja Viron kansanrunousarkistoissa.

Venäjän tiedeakatemian Karjalan tiedekeskuksen käsikirjoitusarkistossa on paljon karjalasia ja vepsäläisiä itkuvirsiä. Itkuvirsi on ikivanha ja monien alojen tutkijoille mielenkiintoinen laji. Tässä yhteydessä aktiivisen kerääjän ja tämän lajin hyvän asiantuntijan **Aleksandra Stepanovan** tekemät hää- ja hautajaisitkujen sekä arkielämän itkujen nauhoitusten litteroinnit ovat harvoja.

Ainutlaatuisia ovat epäilemättä joikujen nauhoitukset. Joiku on omalaatuinen lauluimprovisaatio, jonka voi tavata vain Vian Karjalassa, Kalevalan ja Louhen piirin muutamassa kylässä.

Karjalaisten kaikki asuinalueet kattava satuperinne koostuu taikasaduista, novellistisista ja arkielämää kuvaavista saduista.

Arkisto sisältää rikkaita lauluaineistoa: lyyrisiä lauluja, piirileikkejä sekä myös tšastuškoja. Suurta kiinnostusta herättää lasten kansanrunous: tuutulaulut, leikkilaulut ja lorut.

”Uuden hakujärjestelmän avulla voi löytää nopeasti tarvittavaa aineistoa valitun alueen, esittäjän tai lajin mukaisesti.

Moni aineisto voi olla tuttu laajalle lukijapiirille, koska se on julkaistu erilaisissa kokoelmissa. Ne ovat Karjalaiset eepiset laulut, Karjalaiset kansansadut, Karjalaiset itkuvirret, Karjalaiset joit ja muut kokoelmat.

Melkein kaikista edellä mainituista kirjoista on kuitenkin jo kauan tuli bibliografinen harvinaisuus.

Lisätietoja löytyy kielen, kirjallisuuden ja historian instituutin nettisivuilta phonogr.krc.ru.

Valentina Mironova,

Kirjoittaja on Venäjän tiedeakatemian Karjalan tiedekeskuksen kielen, kirjallisuuden ja historian instituutin kirjallisuuden ja kansanrunouden osaston tutkija.